

„Vojno delo“ i drugi vojni časopisi

Tematika »Vojnog dela« — teoretska razrada koncepcije opštenarodne odbrane i rasprava o doktrinarnim postavkama koje se tiču oružane borbe ponajpre — mora uticati, i utiče, na sadržaje ostalih vojnih časopisa.

Da nije tako, ni »Vojno delo« ni ostali časopisi ne bi izvršavali svoje zadatke, barem ne valjano.

No, pođimo redom.

Posvećujući prostor teorijskoj razradi pojedinih elemenata koncepcije opštenarodne odbrane, kao i razrade koncepcije u celini, »Vojno delo« je na neki način trasiralo i opredeljivalo sadržaje drugih vojnih časopisa. To je i prirodno, jer je koncepcija obuhvatila sve sfere borbenih, tehničkih, ekonomskih i drugih činilaca opštenarodnog odbrambenog rata.

Kao vodeći časopis vojne publicistike u nas, sigurno je — svojim sadržajima — podstaklo mnoge starešine ne samo na razmišljanje o pojedinim problemima vođenja oružane borbe, nego i da se late pera i svojim priložima, u bilo kojem časopisu, daju svoj doprinos razradi koncepcije opštenarodne odbrane.

Praksa je (ko zna od kada i zašto?) da u jedinicama viši oficiri prate »Vojno delo«, a niži ostale časopise. Međutim, ako se pogleda struktura autora u »Vojnom glasniku«, na primer, ili nekom drugom časopisu, nije teško zapaziti da ih je više od 70 odsto — viših oficira.

Taj podatak pokazuje, između ostalog, da je baš »Vojno delo« odnosno njegovi sadržaji, bilo podstrekao starešinama na polemiku o vitalnim problemima oružane borbe.

To je i prirodno. Većina oficira iz trupe, škola i školskih centara bavi se taktikom. Teme iz operatike i strategije, doktrinarnih stavova

i koncepcijska rešenja, kojima se »Vojno delo« bavilo, najneposrednije su uticali na starešine da potraže rešenja u oblasti svoje delatnosti — taktike.

Dakle, ne mali broj starešina prati »Vojno delo«, a sarađuje u »Vojnom glasniku« i drugim časopisima. To je jedan od najneposrednijih uticaja na ostale časopise.

Drugo polje uticaja i saradnje je razmena materijala, kako domaćih autora, tako i izbora iz strane vojne publicistike.

Neretko redakcije časopisa — neke više, neke manje — ustupe prispele rukopise »Vojnom delu«, a još češće preuzimaju od njega članke koji svojim sadržajima više »pristaju« određenom časopisu. Samim tim redakcije su upućene jedna na drugu, a time utiču ne samo na sadržaj, već i na način prilaza određenom problemu.

Istina, katkad ta saradnja i omane.

Najzad, »Vojno delo« je teorijski časopis i prirodno je da starešine »izvlače« iz njegovih sadržaja teme, proveravaju ih u praksi, i iznose ih na stranicama drugih časopisa, potvrđujući teorijske postavke ili ih opovrgavajući.

Teorija i praksa se prepliću. Čas je jedna napred, čas druga. Idealno je kad se one usklade. Kad je naša vojna misao u pitanju, naročito u oblasti operatike i taktike, čini se da možemo reći da praksa ide ispred teorije. Upravo ta činjenica — ukoliko je prihvatimo — prilika je za Redakciju »Vojnog dela« da iznalazi i teme i autore koji će praksu uopštiti, teorijski oblikovati, i time usklađivati razvoj teorije i prakse. To će imati i ima i povratno dejstvo, jer se iz tako oblikovane teorije, odnosno prakse, rađaju novi problemi, novi sadržaji koje opet valja proveravati u praksi, uopštavati ih i time još više doprineti i teorijskoj i praktičnoj razradi koncepcije ONO. To nije ni lako ni jednostavno. No, to je put kojim je »Vojno delo« pošlo i na kome će sigurno istrajati i time još više uticati na sadržaje ostalih vojnih časopisa u nas.

Podsetimo se na reči druga Tita izrečene pre pet godina u intervjuu »Vojnom delu«: »Naša vojna publicistika mora da doprinosi teoriji i praksi izgradnje sistema opštenarodne odbrane, posebno oružanih snaga, da podstiče stvaralaštvo, da naša i strana dostignuća učini dostupnim ne samo oružanim snagama već i društvu u cjelini, da pomaže iznalaženju najboljih rješenja ... «

»Vojno delo« je sigurno dalo veoma značajan doprinos izgradnji teorije i prakse opštenarodne odbrane, a time bilo i svojevrsni podsticaj ostalim vojnim časopisima.

Kada bi starešine koje se bave teorijom i praksom više polemizale na stranicama naših časopisa, »Vojnog dela« posebno, tada bi oni još uspešnije izvršavali svoje zadatke. No, »Vojno delo« je onakvo kakvi smo mi, starešine. Ono je odraz naših napora da iznalazimo novo, savremenije, bolje. Ono, u krajnjem, toliko utiče na druge časopise koliko se starešine bave teorijom i praksom opštenarodne odbrane.